

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i – w przypadku wstąpienia do sprawy w charakterze interwenienta – drugiej strony w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 25 ust. 1 lit. b) w związku z art. 5, 6 i 7 rozporządzenia nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2017 r. – Franmax/EUIPO – R. Seelig & Hille (her- bea)**(Sprawa T-97/17)**

(2017/C 112/64)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Franmax UAB (Wilno, Litwa) (przedstawiciel: adwokat E. Saukalas)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: R. Seelig & Hille OHG (Düsseldorf, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „her- bea” – zgłoszenie nr 12 689 964

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 grudnia 2016 r. w sprawie R 371/2016-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2017 r. – HSBC Holdings i in./Komisja**(Sprawa T-105/17)**

(2017/C 112/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: HSBC Holdings plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo), HSBC Bank plc (Londyn), HSBC France (Paryż, Francja) (przedstawiciele: K. Bacon, QC, D. Bailey, Barrister, M. Simpson, Solicitor, adwokaci Y. Anselin i C. Angeli)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji z dnia 7 grudnia 2016 r., notyfikowanej w dniu 9 grudnia 2016 r., w sprawie AT.39914 – Instrumenty pochodne na stopę procentową euro – C(2016) 8530 final (zwanej „zaskarżoną decyzją”);
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 lit. b) zaskarżonej decyzji;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 lit. b) zaskarżonej decyzji w zakresie w jakim stwierdza, że skarżące uczestniczyły w jednolitym i ciągłym naruszeniu;
- stwierdzenie nieważności art. 2 lit. b) zaskarżonej decyzji;
- tytułem żądania ewentualnego, istotne obniżenie grzywny wymierzonej skarżącym w art. 2 lit. b) zaskarżonej decyzji do kwoty jaką Trybunał uzna za stosowną oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania lub tytułem żądania ewentualnego odpowiednią częścią kosztów poniesionych przez skarżące.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżące formułują sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym pozwana błędnie wywiodła, że skarżące uczestniczyły w zachowaniu, które zmierzało do ograniczenia lub zakłócenia konkurencji w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFEU.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym pozwana naruszyła prawo i dokonała błędnych ustaleń faktycznych lub udzieliła niewystarczającego uzasadnienia, stwierdzając, że zachowanie będące przedmiotem zaskarżonej decyzji służyło realizacji jednego celu gospodarczego, polegającego na zakłóceniu konkurencji. W konsekwencji ustalenie jakiego dokonała pozwana o istnieniu jednolitego i ciągłego naruszenia jest całkowicie błędne.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym wniosek pozwanej o tym jakoby skarżące umyślnie przyczyniały się do jednolitego i ciągłego naruszenia opisanego w zaskarżonej decyzji jest obarczony oczywistym błędem w ocenie oraz brakiem uzasadnienia.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym ustalenie pozwanej, że skarżące posiadały wiedzę lub powinny były posiadać wiedzę o zachowaniu innych pomiotów, które miały jakoby uczestniczyć w jednolitym i ciągłym naruszeniu jest obciążone oczywistymi błędami w ocenie oraz brakiem uzasadnienia.
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym pozwana naruszyła istotne wymogi proceduralne w postępowaniu prowadzącym do wydania zaskarżonej decyzji. W szczególności pozwana naruszyła prawo skarżących do obrony, zasadę domniemania niewinności oraz zasadę dobrej administracji prowadząc rozczłonkowane postępowanie administracyjne.
6. Zarzut szósty, przedstawiony tytułem ewentualnym, zgodnie z którym pozwana błędnie obliczyła wymiar grzywny nałożonej na skarżące, wobec czego grzywna ta jest nieuzasadniona i nieproporcjonalna.

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2017 r. – JPMorgan Chase i in./Komisja

(Sprawa T-106/17)

(2017/C 112/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: JPMorgan Chase & Co. (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone), JPMorgan Chase Bank, National Association (Columbus, Ohio, Stany Zjednoczone), J.P. Morgan Services LLP (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: D. Rose, QC, J. Boyd, M. Lester, D. Piccinin i D. Heaton, Barristers, oraz B. Tormey, N. French, N. Frey i D. Das, Solicitors)